

استقلال سه دفاعه

محمود فکری برای فصل جدید روی استفاده از ۳ دفاع برنامه دارد و در بازی‌های تدارکاتی این آرایش را بارها آزموده. آنچه به نظر می‌رسد گریه برداری از فرمول موفق استراماچونی در استقلال بوده. آیا استقلال ابزار بازی با سه دفاع در این فصل را دارد؟ آیا استقلال می‌تواند با ۳ دفاع به موفقیت برسد؟ صفحه آنالیز امروز این ماجرا را واکاوی می‌کند.

بازی با ۳ مدافع، این بار با اجرای مربی جدید

تجربه استراماچونی و مجیدی تقدیم به فکری

مازیار گیلکان

گرته برداری پرسش برانگیز

فکری و تکرار یک تجربه متفاوت

سام ستارزاده

این حال، یک استثنای جالب در کارنامه فکری به چشم می‌خورد که اتفاقاً امیدوارکننده هم است. در قائمشهر، کادر فنی فکری تنها یک بار و مقابل ذوب‌آهن با چینش ۳-۴-۱ تیمش را بست. دلیل آن نیز، غیبت متعدد دفاع‌های چپ تیم بود. در آن دیدار، حسین ماهینی در کنار زوج دفاع میانی نساجی (مجیدی بیژن و حامد شیر) خط دفاع را تشکیل داد و سینا زامهران و محمدحسین باباگلی جوان دو هافبک کناری بودند که عملکرد متوسطی را هم به نمایش گذاشتند. نکته جالب آن دیدار این بود که نساجی که یک سوم پایانی فصل را با فکری دفاعی و متکی بر ضد حمله بازی می‌کرد، با این چینش مالکیت ۶۲ درصدی و ۵۹۶ پاس با دقت خیره‌کننده ۸۹ درصد را ثبت کرد. نسبت به پیش فصل آبی‌ها، تغییر بزرگ کادر فنی نساجی نبود و وحید فاضلی است؛ شخصی که از او به عنوان مغز متفکر نساجی یاد می‌کردند اما این فصل و در ۳۸ سالگی، دیگر دستیار نیست؛ بلکه چالش سکان‌داری نیمکت مازندرانی‌ها را اجرا خواهد کرد. امیدعلی دفتری که پیش‌تر در آکادمی والنسیا نیز با بازیکنان مستعدی نظیر فران تورس (که اکنون در اتلتیکو مادرید است) کار کرده، عنصر ناشناخته کادر مربیان استقلال است. شاید او هم بتواند سهم بزرگی در انسجام استقلالی‌ها در قالب یک سیستم سه دفاعه داشته باشد. بی‌شک بدون انجام بازی‌های مالکانه، هجومی و روی زمین، فکری و کادرش قادر به برآورد کردن انتظارات هواداران استقلال نخواهند بود. البته شماره ۶ سابق آبی‌پوشان نیز این راه خوبی می‌داند. نساجی وی با این چینش در خلق موقعیت ضعف داشت. حال و با جدایی قریب‌الوقوع علی کریمی و مصدومیت دوباره داریوش شجاعیان، فکری باید برنامه روشنی برای بازی‌سازی و ایجاد موقعیت گل در استقلال داشته باشد. این چالش و البته هماهنگ‌سازی بازیکنان دفاعی، دو مأموریتی هستند که فکری برای شکستن طلسم‌های تلخ ببرهای آبی باید برای انجام آنان از عمق زیاد اسکواد استقلال بهره‌گیرد.

از شگفتانه تاکتیکی محمود فکری در بازی‌های دوستانه پیش فصل استقلال رونمایی شد؛ بازگشت به سیستم‌های سه دفاعه. دیدار با چوکا آخرین بازی پیش فصل پسران آبی بود و هرچند در آن استقلال برای دقایقی با ۴ نفر و چینی عجیب (برای مثال، حضور عارف غلامی در جناح چپ) دفاع می‌کرد، گویا سرمربی جدید آبی‌پوشان قصد الگوگیری از سبک تاکتیکی آندره آ استراماچونی را دارد. این تصمیم فنی، موجب تراکم بازیکنان در میانه میدان و کاهش برتری عددی در کناره‌ها می‌شود و از این رو، برای تیم‌هایی که قصد اتکاب به سانتر از جناحین را دارند آرایش مناسبی نیست. از طرفی دیگر، واکنش بازیکنان به ضد حملات نیازمند هماهنگی بالایی است. در هنگام هر حمله، بر اساس موقعیت توپ و بازیکنان، تمام مدافعان باید به سرعت و به درستی تشخیص دهند که کدام بال به عقب باز می‌گردد و در دفاع شرکت می‌کند و آنان برای پرکردن جای خالی بال دیگر به کدام سمت بروند و در کدام منطقه مستقر شوند. استفاده از آرایش سه دفاعه بر ریسک به نظر می‌رسد و فرهاد مجیدی این موضوع را به خوبی می‌داند. بازیکنان استقلال لیگ نوزدهم، پس از دوران قرنطینه از اوج هماهنگی برای اجرای آرایش سه دفاعه فاصله معناداری گرفتند و شماره ۷ آنها با کاهش تنوع حملات و شکننده‌تر شدن ساختار دفاعی تیم، یکی یکی امتیازات را در کورس قهرمانی از دست داد؛ تاجایی که مجبور شد به آرایش مورد علاقه خودش، یعنی ۴-۴-۲ باکس تو باکس روی آورد تا آبی‌های پایتخت را از گودال تاکتیکی بیرون بکشد. در مورد دیگر کاپیتان محبوب سابق استقلال، اتخاذ سیستم ۳-۵-۲ پرسش برانگیزتر هم به نظر می‌رسد. فکری در ۱۱ بازی که هدایت نساجی را بر عهده داشت، در بیشتر بازی‌ها از ۴-۲-۳ استفاده کرد و در مقایسه با سرمربی سابق ببرهای مازندران (محمد رضا مهاجری)، فوتبال به مراتب دفاعی‌تری را به نمایش گذاشت. با

حسین حسینی نمایش ضعیفی داشت و بدون تمرکز درون دروازه ایستاده بود. از یاد نبریم که در گل‌های تراکتور نقش حوادث عجیب در یک بازی بیشتر از ضعف‌های خط دفاع استقلال بود اما تیمی که در نیمه‌نهایی و فینال جام حذفی، ۵ گل می‌خورد، یعنی دچار بحران دفاع است، بحرانی که فقط به بازیکنان خط دفاعش مربوط نیست. نکته کلیدی درباره استقلال در نیمه‌نهایی و فینال جام حذفی بی‌تمرکز شدن این تیم از کادر فنی تا همه بازیکنان بود. تیمی که دچار بحران‌های داخلی می‌شود و حتی مراعات دوبازی حساس در جام حذفی را نمی‌کند، اگر ۵ گل در دوبازی نخورد، عجیب و غریب است. فرهاد مجیدی وقتی در فضایی ملتهب روزها را می‌گذراند، بدیهی بود که نمی‌توانست یک تیم متمرکز بسازد. اما تمام این حرف‌ها به معنی نادیده گرفتن مسائل فنی نیست. فرهاد مجیدی باید از روز اول کارش در استقلال روی سیستم ۲-۵-۳ مطالعه بیشتری می‌کرد، باید نحوه اجرا را بیشتر کشف می‌کرد و بیان نکته سنجی اشتباهات دفاعی را می‌شناخت. فرهاد مجیدی ساختمان یک سیستم را از استراماچونی تحویل گرفت اما این ساختمان هنوز کار داشت و هنوز باید برای تکمیلش کارهایی می‌کرد که اسمش مربیگری است، کاری که فرهاد مجیدی مسئولیتش را پذیرفت و در آغاز راه توقعات از او کم و کوچک نبود. امروز اما توقعات از محمود فکری باید بیشتر باشد. او تیم را از ابتدای فصل تحویل گرفته، تیمی که نیروی انسانی فوق‌العاده‌ای دارد و همین روش بازی با ۳ مدافع را با استراماچونی تمرین کرده است. آیا فکری می‌تواند مجری خوبی برای این ایده باشد؟ تیم او با تجربیاتی بزرگ از گذشته فصل را شروع می‌کند و این می‌تواند استقلال را به موفقیت نزدیک کند. شاید خیلی نزدیک.

محمود فکری مربی خوشبختی است. او تیمی پرستاره را در اختیار دارد که فصل گذشته تجربه‌های بزرگی را پشت سر گذاشت. تجربه فنی استقلال در فصل گذشته با استراماچونی و مجیدی بسیار ارزشمند است و حالا می‌تواند به استقلال ایده‌هایی بدهد. یکی از این ایده‌ها شاید بازی با ۳ مدافع باشد که محمود فکری در حال تمرین آن است. گذشته را مرور کنیم و ببینیم در دفاع استقلال چه خبر بود: استقلال در دوره آندره آ استراماچونی هم نتوانست مشکلات دفاعی خود را برطرف کند. استراماچونی دفاع ۳ نفره را اجرا کرد، از مزایای این سیستم در حمله بهره‌مند شد اما تیمش هنوز کار داشت تا در دفاع نیز مجری خوبی برای سیستم خود باشد. استراماچونی رفت و فرهاد مجیدی همان سیستم را ادامه داد اما او باید می‌توانست سیستم را در تیم بهتر اجرا کند، مشکلات دفاعی را برطرف کند و البته پیش از هر چیز باید شناخت کافی از سیستم می‌داشت. فرهاد مجیدی باید از روز اول کارش در استقلال روی سیستم ۲-۵-۳ مطالعه بیشتری می‌کرد، باید نحوه اجرا را بیشتر کشف می‌کرد و بیان نکته سنجی اشتباهات دفاعی را می‌شناخت. استقلال در دوره مربیگری استراماچونی هم ترکیب اصلی خط دفاعش را شناخت و همیشه دچار تغییر در دفاع می‌شد. هفته‌هایی بودند که قدرت هجومی استقلال، ضعف‌های دفاع را پنهان می‌کرد. در دوره مربیگری فرهاد نیز گاهی با قدرت هجومی، ضعف‌های دفاعی را فراموش می‌کردیم. فرهاد در انتخاب سیستم تجدیدنظر و سیستم‌های دیگری را امتحان کرد اما تا آخرش خط دفاع استقلال بهترین خط استقلال نبود. یک مثال رو مرور کنیم: مسأله استقلال در فینال جام حذفی مقابل تراکتور، اگرچه ۳ گل در یک نیمه خورد، فقط ضعف‌های خط دفاع نبود. روی ۲ گل از ۳ گل،